

1) dyrektor Centralnego Zarządu Zbytu Stali w przypadkach wyrobów, których ceny stanowić powinny uzupełnienie cenników od 7-Z do 13-Z z wyjątkiem stali surowej i półwyrobów oraz wyrobów importowanych należących do jednej z grup artykułów objętych tymi cennikami,

2) dyrektor Departamentu Ekonomicznego Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego w pozostałych przypadkach.

Tryb ustalania cen detalicznych.

§ 9. 1. W razie gdy wyroby przeznaczone dla odbiorców prywatnych lub innych jednostek nie posiadających uprawnień do zakupu po cenach zbytu nie mają obowiązujących cen detalicznych (§ 1), dostawca jest zobowiązany wystąpić z wnioskiem o ustalenie tych cen. Sprzedaż tym odbiorcom wyrobów po cenach zbytu nie jest dozwolona.

2. Wniosek o ustalenie ceny detalicznej przesyła się wraz z kalkulacją kosztu własnego do właściwego dystrybutora.

3. Jednostka nadrzędna dostawcy może zastrzec występowanie z wnioskami o ustalenie cen detalicznych określonych wyrobów (grup wyrobów) do swojej kompetencji.

4. Jeżeli chodzi o wyroby zastrzeżone (ust. 3) albo gdy dystrybucją wyrobu nie zajmie się wyodrębniona jednostka zbytu (sprzedaży) lub handlu, wnioski o ustalenie ceny detalicznej wraz z kalkulacją przesyła się do jednostki nadrzędnej.

§ 10. 1. W przypadkach, o których mowa w § 9 ust. 4, jednostka nadrzędna kieruje wnioskiem o ustalenie ceny detalicznej wraz z kalkulacją do:

- 1) właściwego dystrybutora,
- 2) Departamentu Ekonomicznego Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego, jeżeli brak dystrybutora.

2. Ustalenie podatku obrotowego w cenie zbytu wyrobów, o których mowa w § 9 ust. 1, wymaga wniosku do Departamentu Ekonomicznego Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 11. Przepisy §§ 9 i 10 nie naruszają przepisów zarządzenia nr 13 Państwowej Komisji Cen z dnia 8 lutego 1957 r.

w sprawie cen detalicznych artykułów wytwarzanych przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe w ramach produkcji ubocznej (Biuletyn Państwowej Komisji Cen Nr 6).

Przepisy końcowe.

§ 12. Tryb ustalania cen określony niniejszym zarządzeniem należy odpowiednio stosować w przypadkach konieczności wystąpienia z wnioskiem o zmianę ceny zbytu objętej obowiązującym cennikiem (lub uzupełnieniem) bądź o zmianę obowiązującej ceny detalicznej.

§ 13. Departament Ekonomiczny Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego prowadzić będzie rejestr ustalonych przez siebie cen według przepisów § 9 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania Ministrom: Górnictwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Chemicznego uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 106, poz. 1234).

§ 14. Rozstrzyganie kwestii spornych mogących wyniknąć przy wykonywaniu obowiązków określonych zarządzeniem przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego oraz ogólny nadzór nad wykonaniem zarządzenia powierza się dyrektorowi Departamentu Ekonomicznego Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 15. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 27 lipca 1957 r. w sprawie trybu ustalania cen w reSORCIE przemysłu ciężkiego (Monitor Polski Nr 68, poz. 416 i Nr 90, poz. 537).

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 czerwca 1958 r.

Minister Przemysłu Ciężkiego: *K. Zemaitis*

428

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 18 września 1958 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 28 kwietnia 1958 r. w sprawie zakresu i trybu rozdzielnictwa niektórych maszyn, urządzeń i środków transportowych.

Na podstawie § 4 ust. 1 i 4 uchwały nr 315 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1957 r. w sprawie trybu rozdzielnictwa i obrotu maszynami, urządzeniami i środkami transportowymi, produkowanymi przez przedsiębiorstwa podległe organom naczelnym administracji państwowej (Monitor Polski Nr 75, poz. 455) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 28 kwietnia 1958 r. w sprawie zakresu i trybu rozdzielnictwa niektórych maszyn, urządzeń i środków transportowych (Monitor Polski Nr 37, poz. 215) — wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) konsultowania z jednostkami organizacyjnymi, reprezentującymi odnośne grupy odbiorców rocznych zapotrzebowań na maszyny, urządzenia i środki transportowe (§ 1 pkt 4 i 5) — w zakresie niezbędnym do opracowania uzasadnienia projektu planu rozdziału;”

2) wykaz stanowiący załącznik nr 4 do zarządzenia otrzymuje brzmienie podane w załączniku do niniejszego zarządzenia,

3) w instrukcji stanowiącej załącznik nr 9 do zarządzenia:

a) w § 1 ust. 1 pkt 2 i w § 4 ust. 2 oraz w załączniku nr 1 do instrukcji nazwę „Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła” zastępuje się nazwą „Komitet Drobnej Wytwarzalności”,

b) § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zapotrzebowania powinny być sporządzane z podziałem na grupy bilansowe według nomenklatury podanej w załączniku nr 2 do niniejszej instrukcji. Na żądanie Biura Zbytu Maszyn i Aparatów Elektrycznych jednostki organizacyjne wymienione w § 1 ust. 1 powinny udostępnić Biuru dane niezbędne do opracowania bilansu oraz uzasadnienia projektu planu rozdziału”,

- c) w § 7 ust. 3 i w § 8 ust. 1 pkt 2 lit. b) skreśla się wyraz „wielobiegowe”,
- 4) w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do instrukcji, stanowiącej załącznik nr 9 do zarządzenia:
- a) skreśla się w całości pozycje dotyczące grup bilansowych (według numeracji podanej w rubryce 3): „6, 10, 11 oraz od 15 do 25 włącznie”, z tym że numerację pozostałych grup bilansowych utrzymuje się bez zmiany,
- b) w pozycji dotyczącej grupy bilansowej 2 skreśla się numery pozycji cennika 33-Z: „875. 885—885/2”,

- c) w pozycji dotyczącej grupy bilansowej 5 skreśla się numery pozycji cennika 33-Z: „876—879(x)” zastępując je numerami „876—877” oraz pozycje „885/3(x), 886(x) i typ SZJd 64/6b 6,5 kW”,
- d) w pozycji dotyczącej grupy bilansowej 7 skreśla się numery pozycji cennika 33-Z: „881—883(x), 893—894(x)”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. Z. Keń

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 18 września 1958 r. (poz. 428).

WYKAZ SILNIKÓW ELEKTRYCZNYCH I TRANSFORMATORÓW PODLEGAJĄCYCH ROZDZIELNICTWU

1. Silniki zwarte i pierścieniowe o mocy do 50 kW, do pracy ciąglej

2. Silniki jednofazowe zwarte
3. Transformatory olejowe trójfazowe sieciowe o mocy do 315 kVA.

U w a g a: Szczegółowe określenie asortymentu silników elektrycznych i transformatorów podlegających rozdzielnictwu zawiera załącznik nr 2 do instrukcji, stanowiącej załącznik nr 9 do zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 28 kwietnia 1958 r. (Monitor Polski Nr 37, poz. 215) wraz ze zmianami wprowadzonymi zarządzeniem Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 18 września 1958 r. (Monitor Polski Nr 73, poz. 428).

429

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 15 września 1958 r.

w sprawie stosowania branżowego wykazu elementów scalonych w zakresie robót regulacyjnych na rzekach i potokach.

Na podstawie § 3 ust. 2 uchwały nr 14 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 4, poz. 28) i w związku z § 2 ust. 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 1957 r. w sprawie trybu dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 58, poz. 360) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu umożliwienia dokonywania rozliczeń za roboty regulacyjne na rzekach i potokach w sposób przewidziany w § 54 ust. 2 pkt 2 ogólnych zasad umów o roboty budowlano-montażowe, stanowiących załącznik do uchwały nr 14 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 4, poz. 28), rejonów dróg wodnych przy opracowywaniu dokumentacji kosztorysowej w zakresie robót regulacyjnych na rzekach i potokach powinny stosować w tabeli kosztów elementów

budowlanych dla celów rozliczeniowych elementy scalone według katalogu norm kosztorysowych — Część I — „Roboty ziemne i tereny zielone”, Część IV tom I — „Roboty regulacyjne na rzekach i potokach”, Część XII — „Roboty czerpalne śródlądowe”.

§ 2. W zakresie wnoszenia budynków należy stosować zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 27 września 1957 r. w sprawie wykazów elementów budowli (elementów scalonych) dla celów kosztorysowania i rozliczania za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 82, poz. 494).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej: w z. J. Grochulski

430

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 września 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Majówka” obszar lasu o powierzchni 7,95 ha, stanowiący — według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśne-